



ב"ה

תשרי

פ = נוגה

האות פ' מסמלת את כוכב נוגה

- ט - סמס
- ז - נוגה
- ד - כוכב
- ת - לבנה
- ב - סבתאי
- ג - צדק
- ד - מאדים

ל = מאזניים

האות ל' מסמלת את חודש תשרי ואת חסד התמימי, האיזון והיזפי.

שיחה לחודש תשרי

בו מתגלית מעלת עם ישראל בהתאחדות המתבטאת בארבעה מינים ובסוכה אשר ראויים לשבת בה כל ישראל, והדגשה על האזרח בישראל (מלשון זריחה זוהר ואור יקרות). כל אלו מביאים את השמחה המופלאה, "שמחת בית השואבה" אשר מי שלא ראה שמחה זו לא ראה שמחה מימיו. שמחה שממנה שואבים רוח הקודש מלא חפניים ואפילו מדרגת הנבואה כמו יונה הנביא אשר משמחה זו שרתה עליו הנבואה. המשך השמחה מביא אותנו ליום הושענא רבה שבו נידונים על המים והוא סיום ימי הדין.

עתה הננו מגיעים לשמיני עצרת – שמחת תורה חג מיוחד שבו מתבטאת האהבה הגדולה שבין עם ישראל לקב"ה, בבקשת הקב"ה מעמו האהוב להישאר עמו עוד יום אחד לפני הכניסה לחיי החולין, באמירה האבהית "קשה עלי פרידתכם" – במשמעות הכפולה פרידה מהגלויים האלוקיים וכן ההליכה של איש לביתו יכולה לשאת אופי של פרידה מן ה"ביחד" של החגים, ובריקודים עם ספרי התורה עד כלות... ודווקא כשהספרים חגורים ולבושים ללמוד שהשמחה היא שמחה ב"עצם" ואינה תלויה בהבנה או גלויים של "שכל".

מזלו של חודש תשרי – מאזניים, הרומז על מהלך המשפט (ראש השנה ויום הכפורים) שבו נוטה הדין לגבורה ולחסד, לדין ולרחמים, ומסיימים בחסד (חג הסוכות –



נטילת הלולב, כדגל הניצחון על הקליפה – בבחינת "דין נצח" עד לשמחה בשיאה, שמחת תורה) וביציאה לחורף בריא ומלא ברכת ה'.

כמה נפלא להבחין בצרוף שם הוי' שהוא מקור חיותו שלחודש תשרי ו-ה-ל-ה, סופי תיבות של הפסוק: "...ויראו אותה שרל פרעה..." אפילו שרי פרעה, שרים רשעים שמונו, ע"י מלך רשע, בתוך מדינה רשעה, מבחינים בהפלאות המעלות של שרה אמנו, מתפעלים "זמהללים". ולנצח נצחים, חזר המהלך כשכל העולם מביט ורואה בזריחת הקדושה בעם ישראל בחודש תשרי, המתפשטת על כל השנה בדרך העולה בית א-ל, העולה אל גאולה המיתית והשלימה במהרה בימינו ממ"ש.

וכך צריך להיות אצל החסידים – שבכל זמן צריכים ללמוד (או עכ"פ לדבר) אודות המעלה המיוחדת דומן זה, שע"י זה ממשיכים ומגלים הדבר למטה".
(ש"פ שמיני, פ' פרה, מבה"ח ניסן תשי"א ע' 339)

שם החדש תשרי נקרא כן בלשון חז"ל והוא מהשמות שעלו בידם מבבל. ואע"פ שנקראו לו שמות נוספים וכולם מביעים ומבארים את תוכנו ותכונותיו של חודש זה – (חודש השביעי על היותו השביעי לחודש הראשון (ניסן), ויש בו משמעות של שובע בריבוי מצוות ובריבוי ברכות, וכן במשמעות של שבועה

התחייבות להתנהגות הנכונה בעיני ה' ירח האיתנים, שבו נולדו איתני העולם (האבות), ובו מאיר ונמשך מבחי' איתן השלים את הסרת ערלת הלב ע"י "ומל ה' אלוקיך את לבבך" וגם אותיות א י ת ן משמשות לעתיד כי בחגה"ס בחודש זה מאיר בחינת איתן שיזרח לעתיד לבוא). – עם כל הנ"ל, שמו העקרי הוא כאמור:

תשרי ומשמעותו על פי אותיותיו, ר א ש י ת ל ציין את ראשית השנה לא רק כתחילת השנה אלא בעיקר כ- ר א ש של השנה אשר כמו בגוף האדם הראש מכל את כל הגוף והמתרחש בו. כך גם בחודש זה, מקבלים החלטות טובות לגבי ההתנהגות בכל השנה. ובאתערותא דלתתא זו,

אהתערותא דלעילא לקצוב לנבראים את מזונותיהם לכל השנה ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

וגם בשורה לכפרה בו כמאמר הגמרא: "אמר רב נחמן: חודש תשרי, תשרי ותשבוק ותכפר = (תרגום מארמית) תתיר ותשחרר ותכפר על חובי עמך, אימת? בחודש השביעי".

במהלך החודש נחוגים חגים רבים ומגוונים: ימי הדין, קבלת המלכות והחלת חיים חדשים בשנה מחדשת, עם תכנים ומטרות חדשים – בריאת העולם מחדש. עשרת ימי תשובה הכוללים את כל ימי השנה שעברה, עם תכנית פנימית של קבלה, לשיפור והתעלות. יום הכיפורים ה"אחת בשנה" – התעצמות והתאחדות של עם ישראל כולו, "יום עזיבת קנאה ותחרות", והתאחדות עם הבורא יתברך שמו, וממשיך בחג הסוכות אשר